

ČTVRTSTOLETÍ KRÁLÍKA SIAMSKÉHO U NÁS

Počátky chovu tohoto plemena u nás spadají do roku 1966, kdy se jeho šlechtěním začal zabývat ing. J. Fingerland. Z dostupných zdrojů je známo, že první siamští králíci se objevili již ve třicátých letech našeho století nezávisle na sobě u dvou německých chovatelů kuních hnědých – u F. Joppicha a profesora genetického ústavu v Berlíně Nachtsheima. Chovatel Joppich svá zvířata vystavoval poprvé v roce 1934 v Rotterdamu. Králíci vzbudili kladný ohlas mezi chovateli a získali první cenu. Bohužel, Joppich následně v krátké době svůj chov kuních zrušil a tím zřejmě zanikl i jeho chov siamských králíků. Siamští králíci prof. Nachtsheima se bohužel mezi chovatele vůbec nedostali. Kladem však bylo, že prof. Nachtsheim stanovil přesný genotyp jak u homozygotní (tmavší), tak u monohybridní (světlejší) formy. Tyto údaje se staly, jak se domnívám, i podklady pro šlechtitelskou práci ing. Fingerlanda. Jím vyšlechtění králíci jsou u nás dodnes. Bohužel, současný chov siamských králíků u nás je záležitostí několika nadšených jedinců.

Zřejmě první zvířata tohoto plemena jsme u nás mohli vidět na národní výstavě mláďat v roce 1972, kde je předvedl ing. Fingerland. Tato zvířata získala patřičné uznání i obdiv a byla odměněna čestnou cenou. V polovině

osmdesátých let vystavovali siamské králíky v Brně př. Jindra, Severa a Lakomý. V současné době jsou jejich propagátory nejvíce paní Komínková, pan Maleček a RNDr. Broušek. Když jmenuji tyto chovatele, nemohu zapomenout na pana Marvana, který část svých chovatelských prostor přenechal ing. Fingerlandovi ke šlechtění a byl přirozeně jedním z prvních, kdo toto plemeno také vedle svých duryňských choval.

U nás jsou uznané dva barevné rázy siamského králíka, a to žlutý a modrý, a dvě odstínové formy – tmavší a světlejší. V chovatelské praxi se jak homozygotní, tak monohybridní jedinci mohou mezi sebou křížit, poněvadž v podstatě se jedná jen o odstínový rozdíl. Zvířata s postupem věku mají tendenci spíše tmavnout. Proto se pro výstavy lépe hodí mláďata okolo devíti měsíců, kdy jsou již řádně vylínaná a jejich barva by teoreticky měla kulminovat.

Vzhledem ke své barvě a problematičnosti získávání chovných zvířat nepatří siamský králík mezi snadno chovatelná plemena. Jeho barva je mimo jiné ovlivňována i klimatickými podmínkami apod. Plemeno proto vyžaduje chovatele již s určitými zkušenostmi.

Vzhledem k zmíněným problémům se získáním nepříbuzných zvířat může okresní od-

borná komise chovatelů králíků povolit u siamských křížení. Všechny důležité informace v tomto směru shrnul ing. Fingerland v Chovateli 11/1972 a 8/1978.

Po stránce užitkové lze chov siamského králíka každému jen doporučit. Rovněž je to ideální plemeno pro ty, kdo se chtějí věnovat opravdové šlechtitelské práci. Jde o plemeno s dobrými růstovými schopnostmi, odolné a nenáročné na prostor a klima. Ve vrhu je průměrně okolo šesti mláďat. Hmotnost dospělého králíka se pohybuje v rozmezí 2,70 až 2,80 kg. Barva je v současné době vcelku uspokojivá. V rámci exteriéru lze vytknout převážně delší ucho a v mnoha případech i méně typickou hlavu, uvážíme-li, že se jedná o malé plemeno.

Osobně se domnívám, že například v sousedním Německu si tento králík našel širší chovatelskou základnu, než máme u nás. Je otázkou, jakou formou propagace se to podařilo. Na druhé straně je příjemné konstatovat po 25 letech, že původní záměr ing. Fingerlanda vyšlechtit a udržet toto plemeno našel porozumění a siamský králík, i když v současné době jen v omezené míře, zvyšuje atraktivnost našich výstav.

HUBERT DUFEK